

Ursula

Musik : John Mogensen / Tekst : John Mogensen
Udgivet 1972 ^ PLAY 2055 (b)

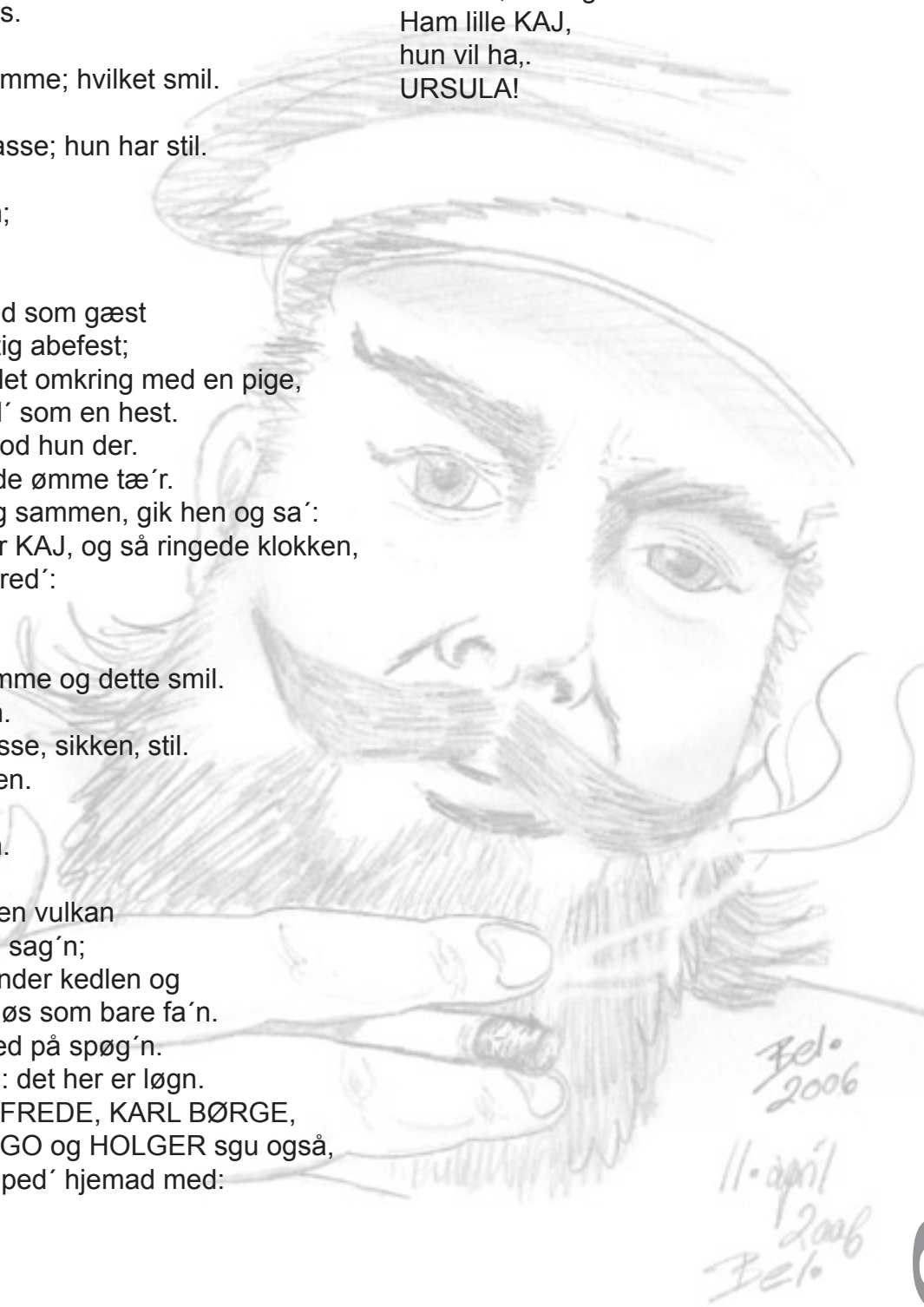
URSULA!
Blot et enkelt blik var nok.
URSULA!
Hun virked' på mig som et chok.
Dejligt ribs.
Ting og nips.
URSULA!
Hvilken stemme; hvilket smil.
URSULA!
Hun har klasse; hun har stil.
Suveræn.
Simpelthen;
URSULA!

Jeg var med som gæst
til en mægtig abefest;
Havde høvlet omkring med en pige,
der dansed' som en hest.
Pluds'lig stod hun der.
Glemte de ømme tæ'r.
Jeg tog mig sammen, gik hen og sa':
Dav', jeg er KAJ, og så ringede klokken,
da hun svared':

URSULA!
Denne stemme og dette smil.
Av min arm.
Sikken, klasse, sikken, stil.
Hun var pæn.
Suveræn.
Simpelthen.

Varm som en vulkan
gik jeg li' til sag'n;
fyred' op under kedlen og
charmede løs som bare fa'n.
Hun var med på spøg'n.
Jeg tænkte: det her er løgn.
Det gjorde FREDE, KARL BØRGE,
NIELS VIGGO og HOLGER sgu også,
da jeg damped' hjemad med:

URSULA!
Og jeg forstår dem egent'lig godt;
for ærligt talt;
så, jeg ikke sådan særlig flot;
men det, nu mig:
Ham lille KAJ,
hun vil ha,.
URSULA!

Møllen Maler Stadig

Besøg os på www.moellenmalerstadig.dk